

Brevreisningspenge, og efter Ministeriets Foranstaltning, saavidt jeg erindrer Indenrigsministeriets, er der udstedt et Circulaire, som allerede har gjort saamegen Virkning i min Egn, at man har begyndt at oprette Landposter, som staae i Forbindelse med Routen til Kjøbenhavn. Derved kunne nu meget godt alle Embeedsbreve besørjes, og enhver Præst eller Sognefoged kan have sin Nøgle til Postkassen, hvori Brevene lægges og derefter besørjes til vedkommende Sted med Landposten.

Frelund: Jeg skal tillade mig, som jeg haaber, at slutte disse Forhandlinger blot med den Bemærkning, at jeg skal indbringe et Forslag med Hensyn til den Tid, da den paa gjældende Forpligtelse skal ophøre, hvilket den ærede Cultusminister bragte under Omtale.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev Lovforslagets Overgang til anden Behandling sat under Afstemning og vedtaget eenstemmigt med 54 Stemmer.

Formanden: Da der ikke er gjort Forslag til Nedsættelsen af Udvalg, gaaer denne Sag altsaa umiddelbart til Behandling i Thinget. Jeg turde bede om, at Vædringsforslagene maatte blive indgivne til paa Søndag.

Vi gaae dernæst over til anden Behandling af Lovforslaget om den Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn tilkommende Godtgjørelse for ordinær Indqvartering. Lovforslaget vil findes trykt i Anhang Nr. 33, Spalte 500 og følgende. Der er intet Vædringsforslag stillet; jeg skal derfor sætte alle Paragrapher under Get til Behandling, hvis den ærede Ordfører mener, at der ikke er Noget derimod at erindre.

Ordføreren (Otterstrøm): Nei, jeg finder Intet derimod at erindre.

Formanden: Forhandlingerne ere saaledes aabnede.

Ordføreren: Da der ikke er stillet noget Vædringsforslag til dette Lovudkast, saa tør det vel antages, at det ærede Thing deler Udvalgets Betragtning deraf, og jeg maa derfor

ansæe det usfordobent videre at udvilde samme. Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at det især har været omventileret i Udvalget, om man ikke skulde foreslaae, at der allerede nu blev tilstaaet Kjøbstæderne fuldstændig Erstatning for de med Indqvarteringen forbundne Udgifter, naar man ikke fordeelte Indqvarteringsbyrden paa Indvaanerne, men for Communcens Regning lod anskaffe Alt, hvad der skulde præsteres, da det dog neppe kan paa- staaes, at Indqvarteringsbyrden skulde paa- hvile Kjøbstæderne i høiere Grad end det vø- rige Land, og Godtgjørelsen for en stor Deel desuden vilde blive afholdt ved Renten af Indqvarteringsfondet, som alene er opstaaet ved Overfluddet af den Indqvarterings- Hjelpe- skat, som Kjøbstæderne i en lang Række af Aar have maattet udrede med et større Beløb, end der udtrævedes til Beføstningen af Indqvar- teringen. Men, naar man seer hen til, at der ved det foreliggende Forslag dog er gaaet en Deel videre med at holde Kjøbstæderne ska- desløs for Indqvarteringsbyrden, end der fra Regjeringens Side ved det oprindelige Udcast var betænkt, og da derhos den Tid ikke kan være fjern, da det maa komme til, at Staten overtager Indqvarteringen i det Hele, og da endelig den nærmeste Fremtid ikke mindre end det nærværende Dieblit vil vise sig ugunstig for at lægge de Udgifter over paa Statskassen, som hidtil have været baarne af Communerne, uden at dertil aabnes tilsvarende Indtægtskilder, saa har Udvalget formeent, at man ikke burde fremkomme med Forslag om en yderligere Stadesløsholdelse. For saavidt det i 6te Paragraph er bestemt, at Renten af Indqvarteringsfondet fremdeles skal anvendes til at dække den Godtgjørelse, som tilkommer Kjøbstæderne, saa kan derimod for Tiden ikke være Noget at erindre, da det maa antages, at Kjøbstædernes formeentlige Net til Indqvarteringsfondet er dem reserveret.